

РЕШЕНИЕ

№ 6309

гр. София, 28.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 04.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **12695** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 107 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР).
Образувано е по жалба на Ц. А. М., чрез пълномощник адв. Д., против отказ за издаване на 5 вида удостоверения въз основа на регистъра на населението, обективиран в писмо № РСР21-УГ01-10064-(1) от 29.11.2021 г. на кмета на район „С.“ Столична община.

В жалбата са изложени съображения, че с процесното писмо е отказано да се предостави лична информация, съдържаща се в регистъра на населението. Сочи се, че адресната регистрация обуславя редица граждански права и липсата на процесните удостоверения затруднява упражняването им. Поддържа се, че процедурата по заличаване на адрес в Националния класификатор на настоящите и постоянните адреси (НКНПА) не е идентична с процедурата по заличаване на адресна регистрация, поради което на това основание не може да се откаже издаването на удостоверения по образец. Иска се отмяна на отказа и връщане на преписката на органа с указания да издаде поисканите удостоверения по образец .

Ответникът – кметът на район „С.“ Столична община, чрез процесуален представител, взема становище за неоснователност на жалбата. Сочи, че жалбоподателката има постоянен и настоящ адрес, който е заличен от НКНПА, поради което е следвало да заяви нов адрес, съответстващ на адрес на територията на общината. Поддържа, че не е постановен отказ за издаване на удостоверения, а е налице уведомление, че данните за адресната регистрация ще се удостоверят в свидетелстващ документ в свободен

текст (в случая удостоверение № 18 от 29.11.2021 г.).

Съдът, като съобрази събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема следното:

Административното производство е започнало по искане с вх. № РСР21-УГ01-10064/24.11.2021г., подадено от Ц. А. М., за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението, както следва: 1. Удостоверение за вписване в регистъра на населението; 2. Удостоверение за постоянен адрес; 3. Удостоверение за настоящ адрес; 4. Удостоверение за промени на постоянен адрес и 5. Удостоверение за промени в настоящ адрес. Към искането е приложено придружително писмо, в което са развити съображения, че наличието на посочените удостоверения може да е обуславящо за провеждането на редица административни процедури, респ. да е предпоставки при упражняването на редица права, в това число издаване на документ за самоличност, достъп до социални услуги, упражняване правото на труд, социално и здравно осигуряване, настаняване в общинско жилище и други.

С писмо № РСР21-УГ01-10064-(1) от 29.11.2021 г. на кмета на район „С.“ СО е отказано на Ц. М. да се издадат поисканите удостоверения.

В мотивите на отказа е посочено, че Ц. М. е с постоянен и настоящ адрес: [населено място], [улица], който е заличен от Националния класификатор на настоящите и постоянните адреси (НКНПА), видно от Заповед № СОА15-РД09-1181 от 18.09.2015 г. на кмета на Столична община. Съгласно чл. 89, ал. 5 ЗГР кметът на общината определя адресите на територията на община, на които може да се извърши адресна регистрация. В тази връзка всяко лице, подлежащо на гражданска регистрация, е задължено писмено да заяви постоянен и настоящ адрес, съдържащ се в НКНПА. По тези съображения и поради това, че горепосоченият административен адрес е заличен от НКНПА, липсата на предходен постоянен адрес и обективната невъзможност на Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението (ЕСГРАОН) да отрази този адрес, който е извън НКНПА, в образците на исканите удостоверения, е прието, че данните относно адресната регистрация следва да се удостоверят в свидетелстващ документ (удостоверение), в свободен текст.

Последвало е съставяне на удостоверение № 18 от 29.11.2021 г., в което е посочено, че се издава на основание чл. 3, ал. 2 от Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението. В същото е удостоверено, че Ц. М. има последен заявен постоянен/настоящ адрес; [населено място], [улица], заличен от НКНПА.

По делото е приложена Заповед № СОА15-РД09-1181 от 18.09.2015 г. на кмета на Столична община, от която е видно, че се заличава на територията на Столична община следният адрес от НКНПА: [населено място], район „С.“, [улица].

По делото са приложени и заверено копие от Личния регистрационен картон на Ц. А. М., Удостоверение за раждане, издадено въз основа на Акт за раждане № 154/23.04.2001г. и Акт за раждане № 154/23.04.2001г.

От страна на жалбоподателя е представено заявление за достъп до обществена информация до министъра на регионалното развитие и благоустройството, с което е поискана следната информация: „Позволява ли Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на гражданите в удостоверенията за вписване в регистъра на населението, за постоянен/настоящ адрес и за промени в постоянен/настоящ адрес, издавани по образец съгласно Наредба № РД-02-20-6 от 24 април 2012г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението, да

се отрази постоянен адрес, който е извън НКНПА ?“. Представено е и решение от задължения субект по ЗДОИ, с което е предоставен достъп до исканата информация и съгласно което удостоверенията могат да се издават и за лицата, на които ЕЛРК имат индикация „извън НКНПА“, като текстът „извън НКНПА“ не се визуализира (отпечатва) в удостоверението.

При така установеното от фактическа страна, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е допустима - подадена в законоустановения срок и насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол на основание чл. 107 ЗГР, тъй като се отказва предоставянето на данни от регистъра на населението под формата на удостоверение. Жалбата е подадена от лице, което е адресат на неблагоприятен за него акт, доколкото се оставя без уважение искането му за издаване на удостоверение въз основа на регистъра на населението. В тази връзка са неоснователни възраженията на ответната страна, че не се касае за административен акт, тъй като писмото съдържа единствено констатации.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореният отказ е постановен от компетентен орган – кмет на Столична община район „С.“ – арг. от чл. 2, ал. 1 от Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г.

Актът е надлежно мотивиран от фактическа и правна страна, като отговаря по форма на общите правила по чл. 59, ал. 2 АПК. Налице са ясни и конкретни мотиви, позволяващи да се разберат съображения на органа за постановения отказ.

Не са допуснати нарушения на процесуалните правила.

Нарушен е материалният закон по следните съображенията:

В настоящия случай е отказано издаването на следните документи въз основа на регистъра на населението: 1. Удостоверение за вписване в регистъра на населението; 2. Удостоверение за постоянен адрес; 3. Удостоверение за настоящ адрес; 4. Удостоверение за промени на постоянен адрес и 5. Удостоверение за промени в настоящ адрес.

Издаването на поисканите удостоверения се извършва от общинската администрация въз основа на регистъра на населението, по образец, утвърден с наредбата по чл. 24, ал. 2 от Закона за гражданската регистрация.

Съгласно чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г., за доказване, че дадено лице е вписано в регистъра на населението, се издава Удостоверение за вписване в регистъра на населението по образец съгласно приложение № 10. В удостоверението се посочват датата, на която лицето е вписано в регистъра на населението, и постоянният му адрес към тази дата. От представените по делото доказателства е видно, че жалбоподателката е вписана в регистъра на населението. Ето защо няма пречка да се издаде удостоверение по образец, съгласно приложение № 10 от Наредбата, тъй като в него се отразява датата на вписване на лицето в регистъра на населението и неговия постоянен адрес към тази дата. В тази връзка се явява неоснователен отказът за издаване на такова удостоверение.

Според чл. 22, ал. 1 и чл. 23 от Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г., когато е необходимо да бъде удостоверен последният заявен постоянен адрес и настоящ адрес от едно лице, се издава Удостоверение за постоянен адрес по образец съгласно приложение № 14 и приложение № 15. Двете разпоредби са категорични – удостоверява се последният постоянен и настоящ адрес. Разпоредбите не поставят изискване адресът да е вписан в НКНПА, а се изисква удостоверяване на последните

данни за вписан адрес (настоящ и постоянен). Възможно е същият впоследствие да бъде изключен от НКНПА /в случая постоянният адрес на жалбоподателката е изключен от НКНПА/, но в личния регистрационен картон на лицето продължават да фигурират данни за настоящ и постоянен адрес, които следва да бъдат отразени в обсъжданите удостоверения. В този смисъл няма пречка в удостоверенията да се впишат последния настоящ и постоянен адрес (гр. С., [улица]), въпреки че същият е заличен от НКНПА.

Процедурата по заличаване на адрес в НКНПА се различава от процедурата по заличаване на адресни регистрации, разписана в Глава четвърта, Раздел III ЗГР.

По изключение могат да се издават удостоверения въз основа на регистъра на населението и в друг вид, в свободен текст, когато исканите данни не могат да бъдат удостоверени с удостоверение по утвърден образец. В случая издаденото на основание чл. 3, ал. 2 от Наредбата удостоверение, с което е установен последният заявен постоянен адрес на Ц. М., съдържа данни, които могат да бъдат удостоверени с удостоверение за постоянен адрес по чл. 22 от Наредбата, т.е. с удостоверение по утвърден образец.

Съгласно чл. 24 и чл. 25 от Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г. удостоверенията за промени на постоянен адрес и настоящ адрес се издават по образец съгласно приложение № 16, респ. приложение № 17, с които се удостоверяват постоянните адреси, респ. настоящите адреси, които едно лице е имало от 1-ви януари 2000 г. С посочените удостоверения се удостоверяват промените в адресната регистрация, т.е. в тях се отразяват всички адреси (постоянни и настоящи), които лицето е имало от 01.01.2000 г. до подаване на искането – 23.09.2021г. През този период е напълно възможно част от адресите да са отпаднали от НКНПА, но това не е пречка да се удостовери какъв е бил настоящият, респ. постоянният адрес на лицето към един минал период.

Горното налага извод за незаконосъобразност на отказа за издаване на обсъжданите удостоверения, поради което на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ АПК следва да се отмени оспорваният акт. На основание чл. 173, ал. 2 АПК следва да се задължи органът в 14-дневен срок да издаде поисканите удостоверения.

При този изход на спора основателна е претенцията на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски, изразяващи се в заплатена държавна такса в размер на 10 лв. За осъществяването от адв. Д. процесуално представителство на жалбоподателя е представено само пълномощно. Договор за правна помощ не е представен, а в пълномощното липсва вписване, че правната помощ се оказва от адвоката в някоя от хипотезите на чл. 38 от Закона за адвокатурата /безплатно/. Представеното по делото преводно нареждане за сумата от 500 лева, действително е с основание „адв. х-р. по адм. дело 12695/2021, АССГ“ и допълнителни пояснения „проц. предст. на Ц. М.“, но доколкото по делото не се установява жалбоподателят да е направил разноските /същите са платени от Български хелзинкски комитет/, такива не следва да му бъдат присъждани. Към датата на плащане на възнаграждението на адв. Д. Д. от трето лице липсва реално осъществен разход на страната, който да се приеме, че е за нейна сметка и който да дава основание за присъждане на сумата за такъв разход в полза на тази страна на основание чл. 143, ал. 1 АПК за сметка на насрещната страна. Практиката на ВКС и на ВАС е последователна, в този смисъл са и определения № 14/7.01.2014 г. по ч. т. д. № 3082/14 г. на ВКС, I т. о., определение № 110 от 25.02.2016 г. по ч. т. д. № 311/2016 г. на II т. о. и определение № 274 от

15.05.2017 г. на ВКС по ч. т. д. № 739/2017 г., II т. о., ТК., Решение № 5454/11.05.2020 г. по адм. дело № 6182/2019 г. на ВАС, Пето отделение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ и чл. 173, ал. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Ц. А. М., чрез пълномощник адв. Д., отказ за издаване на следните удостоверения въз основа на регистъра на населението: 1. Удостоверение за вписване в регистъра на населението; 2. Удостоверение за постоянен адрес; 3. Удостоверение за настоящ адрес; 4. Удостоверение за промени на постоянен адрес и 5. Удостоверение за промени на настоящ адрес, обективиран в писмо № РСР21-УГ01-10064-(1) от 29.11.2021 г. на кмета на Столична община район „С.“.

ВРЪЩА преписката на кмета на Столична община район „С.“ за ново произнасяне по искане с вх. № РСР21-УГ01-10064/24.11.2021г., подадено от Ц. А. М., като ОПРЕДЕЛЯ 14-дневен срок за издаване на исканите удостоверения, считано от влизане в сила на настоящото решение.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Ц. А. М. ЕГН [ЕГН] сумата от 10 /десет/ лева, представляваща направени по делото разноски.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: